

2. podredno, razveljavitev izpodbijane sodbe in vrnitev zadeve v odločanje Splošnemu sodišču;
3. Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopkov na obeh stopnjah.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica **s prvim pritožbenim razlogom** Splošnemu sodišču očita pravno napačno razlago člena 263(4) PDEU. Splošno sodišče naj bi v izpodbijani sodbi zahteve v zvezi s procesnim upravičenjem na podlagi člena 263(4) PDEU določilo preozko in v nasprotju z lastno sodno prakso ter sodno prakso Sodišča. Sklicevalo naj bi se izključno na sodbo z dne 4. julija 2006, *easyJet/Komisija* (T-177/04), ne da bi upoštevalo okoliščine posameznega primera. K tem okoliščinam naj bi štele zlasti intenzivna udeležba pritožnice v okviru, med drugim, celotne transakcije, konkretna udeležba pritožnice pri osebnem razgovoru s Komisijo in priznanje kot prizadeta tretja oseba s strani pooblaščenca za zaslišanje Komisije. Posledično bi pravno stališče, ki se zastopa v izpodbijani sodbi, v prihodnje bistveno vplivalo na pravno varstvo zoper odločbe o združitvah.

Pritožnica **z drugim pritožbenim razlogom** Splošnemu sodišču očita kršitev načela skladnosti in načela pravne države. Splošno sodišče naj v svoji odločitvi v zvezi s procesnim upravičenjem ne bi upoštevalo priznanja pritožnice in zaveze pooblaščenca za zaslišanje, da se jo seznaniti z nadaljnjimi možnostmi glede stališča v postopku. Namesto tega naj bi Splošno sodišče menilo, da bi se pritožnica lahko bolj intenzivno udeležila postopka. Pritožnica trdi, da je zaupala izjavi pooblaščenca za zaslišanje, kot organu Komisije. Splošno sodišče naj bi s tem kršilo načelo skladnosti in načelo varstva legitimnih pričakovanj. Posledično naj bi izpodbijana sodba vodila k temu, da bi Komisija v prihodnje lahko prosto odločila o pravnih sredstvih zoper transakcije.

Pritožnica **s tretjim pritožbenim razlogom** navaja, da je Splošno sodišče v svoji odločbi o napačni razdelitvi celotne transakcije med RWE in E.ON napačno razlagalo člen 3(1) Uredbe (ES) št. 139/2004 ⁽¹⁾ (Uredba o združitvah) s tem, da se je sklicevalo izključno na Prečiščeno obvestilo Komisije o pravni pristojnosti, in ni upoštevalo lastne sodne prakse, kot izhaja iz sodbe z dne 23. februarja 2006, *Cementbouw Handel & Industrie/Komisija* (T-282/02), kot tudi 20. uvodne izjave Uredbe o združitvah. Splošno sodišče naj bi s tem kršilo načela hierarhije predpisov, primarnosti zakonov in delitve oblasti.

Pritožnica se je **s četrtem pritožbenim razlogom** nazadnje sklicevala na napačno presojo „Investor Relationship Agreement“, ki sta ga predložili družbi RWE in E.ON. Splošno sodišče naj ne bi upoštevalo, da je ta dogovor v skladu z nemškim zakonom o delniških družbah brez učinka. S tem ni preučilo ključnih vprašanj in je zato sprejelo napačno odločitev.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (Uredba ES o združitvah) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 3, str. 40).

Tožba, vložena 28. julija 2023 – Evropska komisija/Portugalska republika

(Zadeva C-487/23)

(2023/C 321/51)

Jezik postopka: portugalsščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: L. Santiago de Albuquerque in G. Gattinara, agenta)

Tožena stranka: Portugalska republika

Predloga tožeče stranke

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

1. ugotovi, da Portugalska republika ni izpolnila obveznosti iz člena 4(3) in (4)(b) Direktive 2011/7/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o boju proti zamudam pri plačilih v trgovinskih poslih (¹), ker ni zagotovila in ker ne zagotavlja, da bi:

- lokalna samouprava v letih 2013, 2014, 2015, 2016, 2017 in 2018,
- osebe javnega prava, ki zagotavljajo zdravstveno varstvo (zdravstveni podsektor), v letih od 2013 do 2022,
- avtonomna regija Madeira v letih od 2013 do 2022,
- avtonomna regija Azori v letih 2013 in od 2015 do 2022,

plačali svoje dolgove dobaviteljem v roku, določenem v navedenem členu;

2. Portugalski republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Podlaga za to tožbo je dejstvo, da Portugalska republika od leta 2012 do danes ni izpolnila obveznosti iz člena 4(3) in (4)(b) Direktive 2011/7/EU. V skladu z navedenimi določbami države članice zagotovijo, da v trgovinskih poslih, kjer je dolжник javni organ, plačilni rok ni daljši od katerega koli od 30 dni. Ta rok se lahko podaljša do največ 60 dni za osebe javnega prava, ki zagotavljajo zdravstveno varstvo in ki so za ta namen uradno priznane. V skladu z Direktivo 2011/7/EU so morale države članice njene določbe prenesti do 16. marca 2013.

Evropska komisija je začela predhodno fazo postopka zaradi neizpolnitve obveznosti iz Direktive 2011/7/EU zoper Portugalsko republiko, potem ko je bila opozorjena na sistematično in trajno neizpolnitev obveznosti več portugalskih oseb javnega prava v zvezi s plačilom njihovih dolgov v rokih, določenih v členu 4(3) in (4)(b) Direktive 2011/7/EU. Ta neizpolnitev obveznosti na dan izteka roka, določenega v obrazloženem mnenju (5. decembra 2017), ni bila odpravljena.

Iz niza poročil o spremljanju povprečnih plačilnih rokov oseb javnega prava v različnih sektorjih portugalske javne uprave, ki jih je Portugalska republika poslala službam Komisije na njihovo zahtevo, je razvidno, da so osebe javnega prava iz različnih sektorjev portugalske javne uprave svoje dolgove dobaviteljem še naprej plačevale v rokih, daljših od tistih, določenih v členu 4(3) in (4)(b) Direktive 2011/7/EU. Konkretnije gre za te osebe javnega prava:

- lokalna samouprava v letih 2013, 2014, 2015, 2016, 2017 in 2018,
- osebe javnega prava, ki zagotavljajo zdravstveno varstvo (zdravstveni podsektor), v letih od 2013 do 2022,
- avtonomna regija Madeira v letih od 2013 do 2022,
- avtonomna regija Azori v letih 2013 in od 2015 do 2022.

Poleg tega je Portugalska republika v poročila za leta 2020, 2021 in 2022 vključila le nepopolne podatke, domnevno zato, ker naj za ta leta ne bi imela na voljo podatkov v zvezi z lokalno samoupravo zaradi spremembe računovodskega sistema, ki velja za to samoupravo. Na dan vložitve tožbe Portugalska republika ni dopolnila podatkov v teh poročilih in prav tako ni posredovala posodobljenih podatkov.

Komisija zato meni, da Portugalska republika ni izpolnila obveznosti na podlagi člena 4(3) in (4)(b) Direktive 2011/7/EU, ker ni zagotovila in ne zagotavlja, da zgoraj navedene osebe javnega prava plačajo svoje dolgove dobaviteljem v rokih, določenih v navedenem členu.

⁽¹⁾ UL 2011, L 48, str. 1.

Sklep predsednika Sodišča z dne 5. junija 2023 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Landgericht Stuttgart – Nemčija) – S./AD GmbH

(Zadeva C-440/20 ⁽¹⁾, AD)

(2023/C 321/52)

Jezik postopka: nemščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 443, 21.12.2020.

Sklep predsednika Sodišča z dne 16. maja 2023 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunalul Bihor – Romunija) – P.C.H./Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea, Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, ob udeležbi Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

(Zadeva C-642/21 ⁽¹⁾, Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor in drugi)

(2023/C 321/53)

Jezik postopka: romunščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 95, 28.2.2022.

Sklep predsednika šestega senata Sodišča z dne 15. maja 2023 – Evropska komisija/Romunija

(Zadeva C-69/22) ⁽¹⁾

(2023/C 321/54)

Jezik postopka: romunščina

Predsednik šestega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 171, 25.4.2022.

Sklep predsednika Sodišča z dne 23. maja 2023 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Amtsgericht Frankfurt am Main – Nemčija) – flihtright GmbH/TAP Portugal

(Zadeva C-52/23 ⁽¹⁾, flihtright)

(2023/C 321/55)

Jezik postopka: nemščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 164, 8.5.2023.
